

[Udenrigsministeren.]

langt Vejen kan bære, kan ikke siges i Forvejen."

Det er disse Udtalelser, om hvilke jeg for min Del tror at der er almindelig Tilslutning til dem, Tilslutning i hvert Fald fra noget nær alle i alle Nordens Lande. I hvert Fald har jeg ment at kunne give en saadan Tilslutning for vort Vedkommende, og jeg maa dertil føje, at efterhaanden som Prøvelsen skrider frem, den Prøvelse, som formentlig nu vil komme, da vil det for hvert enkelt Spørgsmaals Vedkommende vise sig, hvor langt denne Vej fører, hvilke Muligheder der er. Ogsaa i den Henseende er jeg fuldt ud enig i, hvad der er sagt af den svenske Udenrigsminister.

Fr. Andersen: Efter de Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Finansminister og den højtærede Udenrigsminister, kan jeg indskrænke mig til ganske korte Bemærkninger. Jeg forstaar meget vel, at der i Forbindelse med de Formaal, som er angivet i dette Lovforslag, kan gøres militærpolitiske Betragtninger gældende. Jeg forstaar ogsaa, at der her i Salen er Partier, der ikke mener at kunne undlade ret indgaaende at komme ind paa saadanne Betragtninger ved denne Lejlighed. Det maa de jo om. Men jeg synes ikke, det er rimeligt, naar man ud fra sin egen Opfattelse vil kritisere, at Regeringspartiernes Ordførere, altsaa ogsaa, og maaske navnlig jeg, ikke var kommet dybere ind paa Baggrunden for Lovforslaget, end Tilfældet har været. Jeg tror jo ikke, at jeg tager fejl i, at de Betragtninger, som har lydt her i Dag, vil ganske utvivlsomt faa deres Plads i den Generaldebat, der vel efter Sædvane vil finde Sted ved Rigsdags-samlingens Afslutning, den nærførestaaende. Og naar det er Tilfældet, synes jeg for mit Vedkommende ikke, at der kan være nogen Grund til ligesom at holde Generalprøve paa Generaldebatten ved dette Lovforslags Behandling.

Jeg vil gerne have Lov til at sige, at foreløbig er dog det, det drejer sig om, at vedtage Lovforslaget, som Regeringen her har fremsat, og dermed tilvejebringe Midler til de angivne Formaal. Jeg har ikke hørt i den Forhandling, der har fundet Sted, at man har vendt sig herimod. Ja, jeg har hørt det fra en enkelt Side, nemlig fra det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens, jeg har hørt, han har vendt sig imod det. Men det kom ikke overraskende, det er jo kun, hvad der er Sædvane, og det vilde have været mere overraskende, om han ikke havde haft Indvendinger at gøre, saa det kan man

vist tillade sig saa nogenlunde let at forbi-gaa. Men i øvrigt har jeg ikke hørt, at man har rejst Indvendinger mod Forslaget og dets Hensigt. Der er givet Udtryk for, at man ikke har fundet det tilstrækkeligt o. s. v., og deri er heller ikke noget over-raskende; men det, det drejer sig om, er altsaa først og fremmest dette at faa ved-taget Lovforslaget.

Lovforslaget, som det foreligger, er et Udtryk for, at Regeringen med vaagen Opmærksomhed følger Forholdenes Udvik-ling, saadan som de arter sig ude omkring i den store Verden, og i Erkendelse af den afhængige Stilling, som vort Land har, søger at tilvejebringe Midler til i nogen Maade at sikre sig, for saa vidt uheldige Forhold igen skulde komme til at præge Verden. Det er det, der sigtes til med For-slaget. I øvrigt vil jeg gerne sige, at der var jo en meget betydelig Forskel paa den Maade, hvorpaa man fra Oppositionens Ordføreres Side tog Sagen. Det ærede Med-lem Hr. Christmas Møller fremsatte en Art højtidelig storpolitisk Proklamation, medens det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser nærmest indskrænkede sig til et lille Forsøg paa at anbringe et vist lille Dyr i Pelsen. Det kan man ganske roligt lade ligge, det foreliggende Lovforslag fremtræder som et Regeringsforslag, det er der Enighed om mellem Partiernes, og jeg vil derfor paa ny anbefale, at man holder sig til Tingene, som de foreligger. Jeg for mit Vedkommende anbefaler paa ny Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse.

Brorsen: Der er efterhaanden sket en ret betydelig Forandring med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi nu diskuterer For-svarsspørgsmaal, og den Maade, som an-vendtes for en halv Snes Aar tilbage. Jeg for mit Vedkommende har i frisk Erindring, hvorledes man fra radikal-socialdemokratisk Side modtog vore Forsvarsforslag i 1927—28, det ligger ikke saa langt tilbage i Tiden, og ærede Medlemmer vil antagelig ogsaa kunne huske, hvorledes Diskussionerne formede sig. Der er kommet mere Alvor over For-handlingerne, og det kan jeg for mit Ved-kommende kun glæde mig over, men jeg kunde naturligvis have ønsket, at den samme Alvor havde været til Stede paa det davæ-rende Tidspunkt.

Med Hensyn til det Lovforslag, vi har til Behandling, mener jeg, at man hverken skal overvurdere eller undervurdere det. Udtalelser, der er fremsat fra forskellig Side, kunde tyde paa, at paagældende vil mene, at dette Lovforslag egentlig er af ret